1918 teotsesid S.-i juhatusel olnud väesalgad ainult Põhja-Eestis. Saaremaalt, Muhust ja Hiiumaalt lähtunud väeühikud liikusid üle jää mandrile, kus 21. II okupeeriti Haapsalu ning Läänemaa rannik ja jätkati liikumist Tallinna suunas. Siin olid saksa löögirühmadel kokkupõrked Tallinnast saadetud madruste ja punakaartlaste salkadega Riisiperes ja suurem Keilas (23. II). 24. II okupeeriti Tallinna, mille järel jätkati okupeerimist ida suunas ühiselt lõuna poolt tulnud Saksa väesalkadega. 4. III langes Põhja-

16 tsaarivalitsuse aegset vallavanemat talurahva esindajaina, 16 suurmaapidajate esindajat, 4 rüütelkonna, 6 luteriusu vaimulikkude ja 10 linnadeasemikku. See koosolek, mis avati S.-i poolt, võttis Eestimaa rüütelkonna peamehe Ed. Dellingshausen'i (vt.) juhatusel vastu otsused, nagu organiseerijad seda olid soovinud. — I Eesti polk jäeti esialgu alles ja 1. III andis S. käsu Eesti diviisi uuesti kokku seada; 20. III aga tuli temalt vastupidine käsk Eesti diviisi demobiliseerida ja 5. IV saadeti Eesti polgud laiali.

Eesti biograafiline leksikon, 1926-1929, lk. 462